

عنوان مقاله:

ارزیابی قابلیت ارتقاء سطح حفاظتی مناطق شکار ممنوع (مطالعه موردی: منطقه شکار ممنوع الوند همدان)

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 20، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

پروانه سبحانی - دانشجوی کارشناس ارشد ارزیابی و آمایش محیط زیست، دانشگاه محیط زیست

حمید گشتاسب میگونی - استادیار گروه علوم محیط زیست و منابع طبیعی دانشگاه محیط زیست (مسئول مکاتبات)

باقر نظامی - استادیار گروه علوم محیط زیست و منابع طبیعی دانشگاه محیط زیست

علی جهانی - استادیار گروه علوم محیط زیست و منابع طبیعی دانشگاه محیط زیست

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با توجه به روند پر شتاب تخریب منابع طبیعی و تهدید تنوع زیستی، یکی از چالش‌ها در زمینه حفاظت از منابع، بررسی وضعیت مناطق تحت حفاظت و لزوم ارتقای درجه حفاظتی این گونه مناطق است. پژوهش مذکور با هدف زون‌بندی منطقه شکار ممنوع الوند به منظور دستیابی به الگوی بهینه حفاظت و توسعه صورت گرفت. روش بررسی: استفاده از روش تجزیه و تحلیل سیستمی، منجر به تشکیل ۱۴۳۴ واحد یگان محیط زیستی گردید که در طی آن به ارزیابی توان اکولوژیکی در هر یگان با توجه به تناسب زون‌های شناسایی شده در منطقه پرداخته شد. در نهایت، با اولویت بندی و ساماندهی زون‌ها نقشه زون‌بندی به عنوان واحدهای برنامه‌ریزی تهیه گردید. یافته‌ها: نتیجه مطالعه حاکی از آن است که در منطقه مورد مطالعه زون ۲ (۳۳/۶۲٪)، دارای الویت اول و به ترتیب زون ۱۱ (۲۰/۲۲٪)، زون ۶ (۲۲/۸٪)، زون ۳-۴ (۰۱/۷٪) و زون ۵ (۲۰/۰٪) در الویت‌های بعدی قرار گرفتند. بحث و نتیجه گیری: منطقه الوند با توجه به درصد بالایی از زون حفاظت (۳۳/۶۲٪) و نیز به دلیل وجود کریدور در بین دو منطقه حفاظت شده و گذار گونه‌های با ارزش قوچ و میش، از ارزش حفاظتی بالایی برخوردار می‌باشد.

کلمات کلیدی:

منطقه شکار ممنوع الوند، زون بندی، تجزیه و تحلیل سیستمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1288813>

